

til, hvad der foreligger, og det er, at dette Ændringsforslag blev taget tilbage.

Det ærede Medlem siger nu, det var, fordi Mindretallene ikke vilde være med dertil, men sagde, at en saadan Bestemmelse vilde kunne misbruges. Det skal jeg ganske lade ligge. Det faktiske er, at den er taget tilbage, ikke fordi der blev sagt, at den kunde misbruges — det kunde den nemlig —, men den blev taget tilbage med den Motivering, at naar Mindretallet ikke ubetinget vilde gaa med til den uden at faa noget som helst forandret i den, vilde den blive taget tilbage, og den blev taget tilbage. Vi har aldeles ikke afvist Forhandlingen om en saadan Ændring, men vi kunde ikke gaa med til at tillade 50 pCt. Lejeforhøjelse i alle Tilfælde. Det vilde ogsaa være et Brud med det Princip, Huslejelovgivningen hidtil har hvilet paa. Thi saa længe vi har haft Huslejelovgivning, har der været skelnet mellem velvedligeholdte og slet ikke vedligeholdte og forsømte Lejligheder. Og at sætte ubetinget 50 pCt. som Minimum, vilde maaske ikke komme til at betyde synderligt for de Værter, der har holdt deres Ejendomme velige, men det vilde være en kolossal Foræring til de Værter, der intet har gjort undtagen at indkassere Lejen, og som Huslejeloven har holdt nede paa et Minimum af 25—30 pCt.s Lejeforhøjelse, eller hvor meget det nu er. Det vil blive Resultatet af en saadan Bestemmelse, og derfor tilbød vi Forhandling om den under Forudsætning af, at der som hidtil blev sat forskellige Satser i Loven for velvedligeholdte Lejligheder og ikke velvedligeholdte Lejligheder. Men det afviste man fuldt ud. Man afviste ligeledes Forhandling om et andet Punkt, nemlig om man ikke kunde enten gaa bort fra et Punkt i denne Bestemmelse om særlige Forbedringer, eller i hvert Fald nøjere præcisere det. Men der blev sagt nej, der var ikke Tale om andet, Ordlyden eller ingenting, og saa tog man Forslaget tilbage.

Hvorledes det kan være Socialdemokraternes eller Mindretallenes Skyld, at denne Ændring blev taget tilbage, forstaar jeg ikke. Hvis alle de Konservatives og Venstres Ændringer, som Mindretallene ikke havde tiltraadt, var blevet taget tilbage, kunde der være nogen Konsekvens og Logik i en saadan Udtalelse. Men der er jo af Flertallet stillet Ændring paa Ændring, enten Mindretallet har villet tiltræde dem eller ej, og selv om Mindretallet har bekæmpet dem. Men i dette Tilfælde sagde man lige straks: Hvis I ikke sluger den raa, som den er, bliver den taget tilbage. Ved denne Ændring, som altsaa ikke kom frem i Dagens

Lys, har de Konservative og Venstre kun opnaaet at vise deres daarlige Samvittighed, at vise, at de i deres stille Sind erkendte, hvor farlige de frie Overenskomster var, og paa et vist Tidspunkt mente, at der maatte gøres noget derimod. Men da det kom til Stykket, siger man alligevel nej og undlader at stille Ændringsforslag.

Der er saavel af de Konservatives ærede Ordfører som af den højtærede Minister talt om Ændringsforslaget angaaende Genindførelse af Nævnene, og det blev meget stærkt fremhævet, at der ikke direkte er stillet noget Krav af Odense eller andre Byraad om Genindførelse af Nævnene. Nej, en saadan Canossagang kan man vel ikke vente. Men Odense Byraad og andre Byraad har optraadt saaledes, at man maa gaa ud fra, at de med Glæde vilde se en saadan Tilbagevenden til Nævnens Tid. Og efter alt, hvad der i øvrigt foreligger fra store Møder af Lejerorganisationer, er der i Virkeligheden Begrundelse nok. Kravet kan ikke afvises med, at der ikke er fremsat udtrykkeligt Ønske af de Byraad, der har ophævet Nævnene. Hvorfor ikke indføre Bestemmelsen? Den gør jo dog ingen Skade. Der er ingen, der tvinger Byraadene til at benytte den. Man giver dem en Chance. Man siger: hvis I kommer til den Opfattelse, at I har begaaet et Fejlgreb, har I herved Tilladelse til at rette dette. Men man vil ikke give denne Tilladelse, fordi man ved, at den vil blive benyttet. Det er min Mening.

Jeg skal til Slut et Øjeblik dvæle ved den højtærede Indenrigsministers Afsløring om, hvilke Planer der har været fremme i Indenrigsministeriet med Hensyn til en fortsat Huslejelovgivning eller Indførelse af Bestemmelser, der hindrer alt for stor Udplyndring. Den højtærede Minister stillede sig paa det Standpunkt, at den her foreslaaede Aagerparagraf egentlig var meget moderat, langt mere moderat, end den højtærede Minister havde tænkt sig. Og det skulde man altsaa forstaa saaledes, at hvis den højtærede Minister skulde fremsætte Forslag i den Retning, vilde Bestemmelsen blive langt kraftigere og mere virkningsfuld end det moderate Forslag, der her foreligger. Saaledes var den højtærede Ministers Tankegang. Men nu er der det kedelige ved det, at Mindretallet intet som helst har anet om, at der var saadanne Planer under Overvejelse, hverken i Udvalget eller paa anden Maade har man faaet det mindst at vide om, at man i Indenrigsministeriet blot paa-tænkte at stille Forslag om en Bestemmelse i den Retning. Hvorfor er der intet meddel